

Előfizetési árak:

Félsz évre . . . 6 frt — kr.
Élévre . . . 3 > — >
Negyedévre . . . 1 > 50 >
Egy hóra . . . — > 50 >
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádossy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utcza) papir- és könyvkereskedéseiben.

A huszadik század.

És eltelének a halandók vágyódással és epekedéssel a megváltó után, kit a próféták s az írás reménységül ígért vala. És buzgó fohásztól hangozék a föld, az emberek elfordulának a világtól, mely inséggel sanyargatná őket s bizalmatlankodnának az ő fejedelmek iránt, kik zsarnoki dolyfúkban az ő sziveiken tapodnának.

Szomoruk valának a városok és a falvak, néma volt a Sion, zordon a templom; de reménység derengett az égbolton, biztatás áradt szét az erdők fáinak sutogásából s a mezők virágainak illatából. Az emberek, kik amott megtévelyedve elkomorultak, itt felvidulának s édes szorongással lesték a csillagot, mely hirdetné, hogy itt van amaz, ki volt, mielőtt született volna.

És feltűnt a csillag, majd megint elveszett a szemek elől s most újra lessük, mindig várjuk! mikor jön? honnan ragyog föl?

Most is vannak jelek, támadnak próféták, most is megszólal az Ur a csipkebokorban: bizony mondom néktek, mulandók vagytok e földön; minden, a mit szereztek, elhagy benneteket; minden, a mit gyakoroltok, hálátlanságot terem; csak egy, a mi vigasztal, csak egy, a mi hozzámm emel: szeressétek egymást!

És az emberiség újra epedve lesi azt az időt, amikor a szeretet lesz a földre, újra pünkösdi lesz a világon s nem lesz kopár hely a szirteken, nem találunk gyü-

mölcstelen fát, elcsüggedt madarat, örömtelen sziveket.

Várjuk, várjuk azt az időt, lázas agygyal figyeljük az eseményeket, elfogódva hallgattunk egy-egy kiemelkedőbb, tisztább hangra: vajjon ő szolt e? a ki volt, mielőtt született volna!

És látjuk festett arczczal járnai a ledérséget, megkoszorozottan az önzést, diadalmaskodva a bünt, uralkodón a hazugságot, dolyfösen a becstelenséget, hízottan az aljasságot; hajléktalanul a becsületet, üldözve az őszinteséget, kiraboltnak a jószágot, kigunyolva a szeretetet, megvetetten az önzetlenséget, rongyosan a tehetőséget, száműzöttan a hazafiságot.

És mikor mindezt látjuk, megingunk a mi hitünkben, csüggedten, mogorván járunk a városban, fásultan a természet világában. A templom nem vonz, a hit nem vezet, féljük és hajszoljuk a halált s azt a csillagot, melyet örömmünkben sirva üdvözölnénk, nem akarjuk várni; bár megíratott, bár szívünk egyre biztat: eljövend, a mi megígértetett!

Most is vannak jelek, támadnak próféták, megszólal a csipkebokor; de mi nem ott keressük, a hol mutatkoznak; nem azokat követjük, a kik küldettek; nem azt a hangot figyeljük, mely felülről jön s lelkünkben visszhangozik.

Az életküzdelem vásári zsvijában, a politika esztelen lármájában keressük a jelet, várjuk a megváltót s azt a szózatot Ez a féktelen zürzavar nem szül igaz-

ságot, mert az a fészkek ez, a honnan nem keletkezhetik semmi jó.

Ebből a hétköznapi dulakodásból csalódás, undor verődik a lélekbe; ebből csak azt tapasztaljuk, hogy visszafelé megyünk, a reakció diadalmaskodik rajtunk; a jövő reménye, a huszadik század, a biztatás, a megnyugvás nem ebből a régióból int felénk.

A nagy szellemekben találjuk meg azt a jelet, azt a hangot, mely megment a csüggedéstől s megóv az erkölcsi elzüléstől. A nagy szellemeknél, a kik megihletve, művészileg teremtek meg az emberit, vagy tudós fáradhatlansággal hódítják meg a természetet.

Diadalmaskodhatik a tudatlanság és a bűn, zsarnokoskodhatik a nagyravágás, de azért az emberiség előre megy, közeledik a huszadik századhoz.

A költők eszméi terjednek, a tudósok találmányai legyűrnek a társadalmi rendet s a mint új viszonyokat, más embereket teremtenek, úgy megszülik azt az új világot is, mely után buzgó imádság epedez százezrek ajakán.

Már hangunkat elröpitjük minden távolságba, sőt meg is örökíthetjük messze unokáink számára s most jött meg a tudósítás, hogy a fénysugarakon is uralkodhatunk. Edison kitalálta a módját, hogyan telegrafálhatjuk el bármily távolságra saját alakunk, vagy bármely tájék képét.

A mint a gőz, úgy a villám is megalkotja a maga új világát, s ez a világ a huszadik század lesz, melyben a távol-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Arany János.

Este van, este van; haza tér a csorda;
Végig a nagy utca fürdik fakó porba.
Álomra bölint a jegenyék sudára,
Lombjukon reszket az esthajnal sugára.
Hazatérő nyájnak szól méla kolompja
Sátorát a csendes alkonyat szétvonja;
Esteli harangszó hangja csendül közbe
Szabadul a lélek, gondtól nem nyugözve.

Eji bogár zümmög; ásó-kapa csendül
Az éj sóhajától falombja meglendül;
Csalogány danája, virágok illatja
Összefoly egy édes szelid hangulatba.
Hol van ki e képet hűséggel lefesse?
Az ihletett dálnok, dálnokink nemesse?
Kinek hű dalában élet a költészet:
Csendes szelid otthon, árnyas enyhe fészkek...

Egyszerű falucska nádfödte hajléka
Rejti még, mint a fényt rejti sötét véka;
De a fény előtör, szétveti sugárit
S habár most még csupán szűk körre világít,

Am a támadó nap ragyogása lészen,
Ha rejtekhelyéből előtör egészen,
Mely fényt, meleget hint messze, messze tájra:
Messze, messze tájra — széles e hazára!

Itt az ihletett dálnok; csendül a dal kobzán,
Mint pásztor-tilinkó csendes méla pusztán
Átrezeg a szíven lágy, szelid zenéje.
Merengve hallgatja a nagy pusztá mélyje
Merengve hallgatja tünde délibábjá
Merengve hallgatja a dalos madárka
Versenyhársa lévén — ám szívét nem dulja
Versengő irigység: dalát eltanulja.

S eltanulja a dalt a pusztá szellője;
Sodorja magával s vihárt szó belőle,
Mely a szikes avart tövig felborzolja,
Erdő ága recscsen, s húl, mint a pozdorja...
Paripa dobajtól reszket a föld méhe,
Harczi kürt rivalg szét a nagy messzeségbe;
Fent a fényes égen, a kéklő magasban
Száguldó leventék riadója harsan...

Rég sirba tért árnyuk felelevenülnek:
Toldi, Buda, Csaba harcmezőre gyűlnek;
Felidézi bűvös kobzán mind a dálnok:
Az ő bátor harczi szózatuk rivalg ott! —

Sirba tért a dálnok; eltűntek az árnyak;
Mint lenge délibáb, szétfoszló káprázat;
De bűvös dalának méla zöngedelmét
Mintogyha hallaná most is a lelkem még:

Legényálom.

— Irta Sulyok Károly. —

Szabóné Nogáll Janka megírta a „Leányálomok“-at; finom ujjáival belekapott azekben a rózsapárákkal telített csipkés felhőkbe, s ami a kezei között maradt, föláldozta a Múzsának, aki aztán egy csókot küldött érte a Helikonról, meg egy — a szívárvány tarka színeibe mártott — ecsetet, hogy leírja vele azokat a ködös légben úszó-libegő szárnyas angyalokat, kik elrejtőznek a testi szemek kíváncsi sugarai elől és észrevétlenül, titkon lopóznak abba a lélekbe, melynek az istenek kegye megengedte, hogy Parnasszus üde harmatától megittasodjék.

Könnyű volt neki a leányálomokról írni; hisz ő is megsíratta egykor az eltörött porcelán bábút; ő benne is égett az első hosszú ruha után epedő vágy; az ő füleinek is hízelt az első legényajkon született első „kisasszony“ titulus; őt is elszédítette a bókólgó gyerek-férfival lejtett első soupé-csárdás; őneki is megvállotta álmai-

ság úgy elenyészik, az emberek oly közel esnek egymáshoz, hogy kénytelenek lesznek szeretni egymást.

Bizzunk és reméljünk! A tudomány győzedelmeskedik a politikai ármányokon, a béke, a szeretet lesz a földre; lesz még pünkösdi a világon!

— tz. — a.

A rágalmozott Kossuth. Örült gyanúsitást kockáztatott meg a pizsokszájáról eléggé ismeretes Magyar Állam, mely ugyan a magyar klérus hivatalos lapjának hazudja magát, de amelytől mi sem áll távolabb, mint épp a magyar klérus, mely még a leghevesebb politikai harc hevében sem volt képes aljasságokra vetemedni. Ez a szeny-ujság azt híresztelte Kossuthról, aki a minap általunk is közölt levelet írta, hogy a kormány őt e levélben kifejtett támogatásért, melylyel az egyházpolitikai kérdéseknek legteljesebb szabadelvű megoldására biztatja a magyar nemzetet, a rendelkezési alaptól megfizette. Ilyen képtelen vád csak egy elvakult fanatista tollából kerülhet ki, aki a szenvedélylyel és bigoteriával folytatott elvi harc mellett képes elfeledni azt is, hogy ő magyar. De impozáns elégtételt szolgáltatott Kossuthnak pártkülönbőség nélkül az egész képviselőház a keddi ülésen. H e l f i tette szavá az ügyet mély megbotrányozásának adva kifejezést, utána B e s s e n y e i Ferencz nyilatkozott hasonlóképen. H o c k János pap-képviselő lelke egész hevével tiltakozott ama föltevés ellen, mintha a magyar klérus összeköttetésben volna „ily gyalázatos inszINUÁCIÓVAL.” Ő is csatlakozik H e l f i megbélyegző szavaihoz és azt a lapot, mely hivatásával visszaélve egy nagy történelmi alak megszegyenyítését tartja föladatának, elítéli. W e k e r l e miniszterelnök nem is tartja szükségesnek, hogy ezt a megbotrányoztató vádat czáfölgassa s e méltatlan gyanúsítás fölött ő is sajnálatának ad kifejezést.

A vallás szabad gyakorlata. A vallás- és közokt.-ügyi miniszter betérjesztette a vallás szabad gyakorlatairól szóló javaslatát, mely a kormány egyházpolitikai programjának harmadik pontját képezi. A törvényjavaslat az eddigi fönnállt, bevett vallásokat meghagyja az előbbi status quo-nál, s azon felekezetekről intézkedik, melyek eddig joggal nem bírtak és ótalomban sem részesültek, csupán türetek. E javaslat czélja tehát, hogy e túrt állapotot tör-

nak élő, eleven alakja, hogy „szeretlek”; az ő ajakán is megszületett az örökemlékü első csók. Ő is ismeri azt a liljomokkal benőtt, vég nélkül való labirinthot, melynek pázsitján behúnyt szemekkel lépked, repül az álmodozó leányka.

Hát a legény nem álmodik? A fiatal férfit talán arra kárhoztatták a hatalmas istenek, hogy örökké nyitott szemekkel haladjon az élet girbe-görbe sikátorain, melyeket az utolsó porsemig betölt a betevő falatért, hitvány élvezetekért küzdő, egymást tönkre tevő nyomoruságos embersereg? Az ő szive nem termel ártatlan vágyakat, melyek tán soh'se teljesülnek? Az ő lelkének nincsenek messzeszálló szárnyai, melyekkel fölemelkedik a sáros, poros göröngyökről a messze magasba; avagy az ő szemeit nem fűdi be ragyogó takarójával a kétes jövő? Óh, a legénynek, a gyerekmber lelkének is megvannak a maga megfoghatlan fantomszerű urai, melyek gyakran a fakó efemer-világban keresik megtépett szárnyaik foszlányait.

Ne higye, nagyságos asszonyom, hogy gyarló tollam segítségével versenyt akarnék szaladni a kegyed naivságukban kedves alakjaival; akad tán helyettem valaki, aki majd meg tudja és meg fogja írni valamikor a „L e g é n y á l m o k”-at is; én csak egyét akarom megírni,

vényesítse, lehetővé téve a teljes lelkiismereti szabadságot, áttérést, kilépést minden irányban, sőt azt is, hogy valaki semmi felekezethez ne tartozhassék. Lesznek tehát bevett, megengedett és szervezeten vallások, s mindegyiknek szabadon megengedi a javaslat, hogy törvénybe nem ütköző, erkölcsös istentiszteleteket tarthassanak, s csak az ideiglen tartózkodók és utazók kötelesek bejelenteni a rendőrségnél, ha közös istentiszteletet akarnak tartani.

A budai honvédszobor.

Országgra szóló, nemzeti ünnep folyik le holnap az ország szívében, hazánk fővárosában.

Az ünnep jelentősége kétségen kívül oly magas, oly nagy, hogy a vidéki sajtónak is ki kell belőle vennie a maga részét. Az ország legtávolabb eső zúgában csak úgy föl kell buzdulnia a honfi-szívnek és fölemelkednie a hazafi-leleknek, hogy a magyarok Istenének áldását kérje a hazasabadságáért hősi, dicső halált szenvedett honvédek felejthetetlen emlékére.

Negyvennégy esztendőnek kellett elmúlnia, míg a hálára kötelezett nemzet egy emlékszóborral róhatja le kegyeletes adóját, 1849. május 21-én Buda vára hősi bevételénél elvérzett honvéd félistenek iránt, kik akkor helyezték be sokszoros, dicsőséggel teljes küzdelmeik után a honvéd nevet övező koszoruba koronául a legékesebb gyöngyöt s a „honvéd” névnek oly világra szóló hirnevet szereztek, melynek dicssugaras fényénél oly jól esik ma sütkéreznie a boldog közösgyes magyarnak.

S ha már a könnyen felejtő nemzedék négy évtizeden át késett a szobor fölállításával, méltán kívánhatja tőlünk a dicső elhunytak emléke s követelheti a történelem szelleme, hogy egy nemzet egységével, méltóságával, a hazaszeretet szent tüzétől áthatva, a palota s kunyhó lakója, ifju s öreg — együtt, egy szívvel-lelekkel rebegjünk el az emlék előtt a kegyeletes honfi-imádságot. Oda kellene zarándokolnunk különbség nélkül valamennyiünknek a hamisítatlan, halált megvető hazaszeretet magasztos oltárához, hogy szent tüzénél fölmelegedjék fásult keblünk s hatalmas fénye útmutatóul szolgáljon a sivár kor

egy romantikus álmot, mert jó ismerősöm a legény, ki azt végigálmodta.

Legszebb álmom volt a diák-évek szülte álmom. Látta a Kárpátok bércein fölvonuló Árpádot, hallotta kürtjének harsogását; ott volt Várnánál az öreg Hunyadi; bevitörláta a vizek hátát Teneással, — de akkor nem sejtette, hogy az élet tengerén is ott van a feneketlen örvényü Scylla és Charybdis, mely őt is elsodorja; akkor még nem sejtette, mit foglal magában a vén görög poéta pattogó verse:

„Hé heliosz d'anorúze lipon perikalléa
limnén . . .”

Nem sejtette, hogy az ő életének egéről is el fog költözni hosszú időre a világító nap.

De azért ő csak álmodott ragyogó szép álmokat; a csalfa tündért kereste, hajszoalta. Bebarangolta vele a tiszántúli rónát; látta a levegőben úszó kondignációs palotákat, árnyas ligeteket; látta a szikes pázsiton haldokló csárdaromot, melyre

Szeretője, aki epedve néz rája,
Déliabáb, a puszták szép tündérlánya . . .

Bekalézolta a fölvidék mohos szirteit; álmodott a köveken, melyekből egykoron erős hún-karok várat emeltek. Örült a rózsának, mert

gyermekének: hogy kell a hazáért meghalni? — kik érte igazán élni sem tudunk.

S e helyett mi történt?

Sajnosan emlékezhetünk még, hogy miért odázták el már a múlt év őszeről a szobor leleplezését? Meg akarták koszorúztatni a még élő, öreg honvédekkel azt a szobrot, mely évtizedek óta ő s Buda vára terén éktelenkedik, melynek láttára minden tisztességes magyar embernek arcába szökik a vér, — az áruló H e l t z i szobrát. Ennek fejében aztán a budapesti cs. és kir. hadtestparancsnokság is méltó ellenfélnek ismerte volna el a mi honvédeinket — egy koszorú kegyes letételével a szoborra. Fölöslegesnek tartjuk a bővebb fejtegetést, mert csak ismétlésekbe bocsátkoznánk, — de meg magában az idea is oly ferde agyra valló szörnyszülött, hogy méltó apostrofálására nincs szótárunk. Nullifikálta is magát örökre e herostratesi dicsőségű lépésével a már — hála Isten! — csak emlékezetben levő kormányelnök — még a némileg szabadabb gondolkodású 67-esek előtt is.

Jól mondotta az akkori lázas izgatottságu képviselőházi ülésen az ellenzék egyik szónoka: „A honvédek dicsőségéhez nem kell senkinek a koszorúja, mert az egy befejezett diadaliv.” Nem is kellett, nem is kell! Elsöpörte a hazafias kegyeletben mélyen megsértett nemzeti közérzet s elvágta annak útját, hogy valaha is befolyást gyakorolhasson a nemzet ügyeire — a szolgálkú volt miniszterelnök.

A kiknek pedig élethivatásuk, hogy a húsos fazekak körül ülve, „jóhiszeműség”-nek deklarálják e politikai baklövést, azoknak szánalommal csak annyit mondunk, hogy ez esetben nagyon ráillenek véden czükre a találó mondás: valamint a genialitás nem ismer határokat, úgy az ostobaság sem.

Igy maradt a szobor leleplezése az 1893-ik évre. S mit látunk most?

Az a polgár-miniszterelnök, a ki aligha ülhetne ma magyar miniszterelnöki széken, ha a 49 iki honvédek e nemzet ősi erejéről oly kiáltó tanúságot nem tesznek, s a kit a budai honvédemlék ügye juttatott — elődje csúfos bukása után —

illatán éledegvén nem látta a töviseket, melyekkel ki van rakva imbolygó szára. Szeretett mindenkit, mindent; még a pusztai komondor vérben forgó szeméből is szelid sugarakat látott ragyogni. Szerette az embereket, mert azt hitte ezekről az önző, képmutató teremtésekről, hogy nyelvöknek a szívökben van gyökere; nem tudta, hogy a barátság csak csinált virág, melynek akkor van illata, mikor pénzen vett bódító parfümmel locsolják; gondtalanul siklott át a pogány költő mondásán: „Tempora si fuerint nubila, solus eris.”

Eh, nem lehet ez így ma már; sajnálatra méltó vagy Horatius, ki nem melengethetted föl kebled ridegségét a szeretet vallásának tüzénél. Ma már a pogány kornak csak homályos mythosza él, a többi eltörülte a föld színéről a Názarethi szava: „Szeresd felebarátodat, szeresd az embert”; talán a mai idők korszelleme megdönti a pogány versíró szózatát? — dehogyan dönti!

Ifjuság, miért is tépted le a biboros hályogot oly korán az álmodozó gyerekmber szeméről? Nem, nem az ifjuság, az emberek szagatták azt le onnét, mert nem tudott üres fejű plundrás bukfencz-hányók előtt meghajolni, kiknek egyedüli tudományuk: az eszükön, kedé-

oda, hogy ma a hivatalos Magyarországi vezére s a korona első tanácsosa, — az országgyűlésen interpelláltván, helyesli a cs. és kir. hadtestparancsnok rendeletét, mely a hadsereg tényleges és tartalékos tisztjeit a szobor leleplezésénél való megjelenéstől eltiltja és nem undorodik meg attól sem, hogy e cs. és kir. rövidlátás és kihívás diktálta, a nemzeti becsérzetet arcul vágó főrmédvény a magyar honvédség és csendőrség tisztjaira is kiterjesztessék, — sőt tovább megy: nem állja egyenes fölszólításra hetykén odavágni, hogy a nemzeti ünnepre ő sem megy el.

Nem vagyunk oly együgyűek és rövidlátók, hogy a nyilatkozatokat, melyekkel Wekerle Sándor ominózus álláspontját ki-magyarozni erőlködött, — úgy vegyük, a mint mondattak. Nem megy el a kegyelmes úr, mert nem mehet el. Nem is tudott beszédében elmaradása igazolására bármit is fölhozni. De nem is hozhatott, csak úgy, ha tiszta bort önthetett volna a pohárba.

Ettől a fényűzéstől meg Tisza Kálmán hosszas egyeduralma nagyon elszoktatta a magyart. S ez a megdöbbenő! Itt vergődik egy kétségkívül geniális, nagy dolgokra hivatott államférfi az éremlygösségig túlhajtott lojalitás sűrű szövésű hálójában. S minek a gyümölcse ez? Egy tagadhatatlanul nagy ész téves alkotó hite által félrevezetett nemzet szakadatlan visszaesésben, lemondásban nyilvánuló gyászos állásfoglalásának: a 67-iki politikának. — „Bocsáss meg uram nekik! — — —”

A nemzet hamisítatlan, igaz többsége, melynek nem a hazabeszélés, lekenyerezés és zsiros koncz stb. efféle alkotmányos érvek diktálják az elveket, — hálaadó, kegyeletes ünnepet ül a fölvirradt nagy napon s az elvérzett félistenek haláláig védelmezett magasztos eszméiből, hazaszeretetéből és lelkesüléséből erőt, reményt és bizalmat merít a jövő küzdelmeire.

A budai honvéd-szobor mint Memnon szobra áll a nemzet előtt a mai naptól és éber órállásra int minden igaz magyart.

More.

lyükön esett folytonossági hiányoknak a charlataneria flastromával való ügyes betapasztása.

Szeretett a legény, s mi lett vége szive első szerelmének, kiért leveté magáról az egykor viselt egyházi palástot s elhagyta az örökké felejthetetlen csöndes, szent falakat? Elhervadt a virág, elhervasztotta azt a betegek pavillonjában sóhajtó, haldokló angyali szőke leányfej, melyre goromba kezek oly kiméletlenül dobálták a temető göröngyeit.

*

Ma már nem álmodik a legény, mert férfi lett belőle; gyerekes hóbortnak nevezi s kaczag rajta, hogy valamikor az öreg csizmadia kis asszony-lányába volt szerelmes. Lehullott előtte az életet takaró lepel; látja a nagy piacot, hol gyakran egy gyékényen árulják az erényt az elnyűtt ruhadarabokkal, egy sátor alatt kínálgatják a talmi dicsőséget az ócska cseh gyémánttal. Ma tisztán látja, miként imponál a tömegnek egy simára vasalt gigerli-bugyogó, mint köszönetnek hajlongva egy fényes köcsög-kalap előtt.

Menekülök is e zibvásárból, menekülök kis otthonomba, hol zavartalanul élhetek régi álmaimnak.

Gyere kis feleség, varázsold vissza csókjaiddal ifjúságom ködös világát!

A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár.

Vasary Gyula, az iparhatósági ügyek vezetésével megbízott rendőralkapitány fölhívást bocsátott ki a pénztárhoz belépésre köteles munkások gazdához, melyből kiveszszük a következőket.

Miután a kereskedelemügyi m. kir. minisztérium a pécsi ker. betegsegélyző pénztár alapszabályait a jóváhagyási záradékkal ellátta, s a pécsi kerületi betegsegélyző pénztár (melynek székhelye Pécs siklósi országút 5. szám alatt van) megalakult, ennél fogva Pécs szab. kir. város, Baranyamegye pécsi, hegyháti és szentlőrinci járás területén levő azon munkaadók, kik a kerületi betegsegélyző pénztárhoz belépésre köteles egyént alkalmaznak, ezen alkalmazottat f. évi június hó 1-ig Pécsset a kapitányi hivatalnál, vidéken pedig a községi előjáróságnál rendelkezésre álló bejelentési lapok útján a kerületi pénztárhoz czimezve bejelenteni tartoznak. Bejelentendő minden kereskedői, ipari és gyári alkalmazott, kinek az 1891. évi XIV. t.-cz. 2. §-a értelmében valamely betegsegélyző pénztárhoz kell tartoznia s a ki e fölhívás közrebocsátása idején valamely az 1891. évi XIV. t.-cz. alapján már működő gyári, vállalati, ipar-testületi, építési, vagy elismert jellegű betegsegélyző pénztárnak vagy bánya-társaspénztárnak még nem tagja. Azon munkaadókat, kik a belépésre kötelezett munkásaikat bejelenteni elmulasztják, 20 frtig terjedő pénzbüntetéssel fogják sújtani.

A járulék fizetésére való kötelezettség f. évi június hó 1-jétől kezdődik. Az átlagos közönséges napi bér férfiakra 1 frt, nőkre 50 kr. és 18 éven aluli fiukra 25 kr., mely napi bér után fizetendő egy harmadot a munkaadó, két harmadot pedig a munkás tartozik fizetni, mely összeget a munkaadó hetenként a munkás béréből levonja s azt a kerületi pénztárnál, vagy befizetés elfogadására megbízottnál lefizetni. Vidéken a járulékokat további intézkedésig a községi bírónál kell fizetni.

Önként belépő tagok lehetnek: mindazon ipari és gyári alkalmazottak, kiknek alkalmaztatása 8 napnál rövidebb ideig tartó; mindazon ipari vagy gyári alkalmazottak, kiknek évi fizetése vagy bére 1200 frt, vagy napi fizetése illetve bére 4 frtnél magasabb; a házi iparosok; az önálló iparosok; oly mezőgazdasági vállalatok munkavezetői és munkásai, kiknek belépését a vállalkozó az illető beleegyezésével óhajtja; a biztosításra kötelezettek, valamint az önként belépő tagok családtagjai; cselédek, házalók és közönséges napszámosok. Az önként belépő tagok a bejelentési lapok útján folyó évi június hó 1-ig szintén bejelenthetik magukat.

A segélyezés módja az alapszabályok 11., 12., 13., 14., 15. §-ai értelmében a következőkép történik:

A pénztár betegség esetére, vagy baleset alkalmából a betegség ideje alatt, de csak 20 heti időtartamra a következő segélyt nyújtja: ingyen orvosi segélyt, mely azonban egyfolytában 20 hetet meg nem haladhat; szülés esetében ugyancsak ingyen a szükséges szülészeti támogatást és gyógykezelést: gyógyszereket és a szükséges gyógyászati segédeszközöket (szemüveg, mankó, sérvkötő stb.) 20 héten át szintén ingyen; táppénzt azon esetre, ha a betegség keresetképtelenséggel jár és három napnál tovább tart a megbetegedés napjától számítva a keresetképtelenség tartamára, ha a keresetképtelenség előbb véget nem érne, 20 héten és pedig a 9. §-ban említett és a járulékok kivetésének alapjául vett összeg felével; gyermekágy esetében gyermekágy-segélyt, mely a táppénzzel egyenlő összegben jár már a lebetegedés első napjától négy hétig; a biztosítottal egy háztartásban élő családtagok részére, ingyen orvosi segélyt és ingyen gyógyszereket; halálozás esetében temetkezési segélyt és pedig a 9. §-ban említett járulékok kivetésénél alapul vett bérösszeg 20-szoros értékéig. Ha a beteg vélt fölgyógyulása után 8 napon belül ugyanazon betegségbe esik, a segélyezés kezdetének időpontja az első megbetegedés időpontjától számítatik. Táppénzre nem tarthat igényt az, a kinél a betegséget saját szándékos cselekménye, vagy önhibájából előidézett verekedés, vagy kicsapongó életmód vagy iszákosság okozta. Ily

esetekben a táppénzt a betegsegélyző pénztár elvonhatja, a segélyezés többi nemeiben azonban ezen tag is részesül. Az alapszabályok 9. §-ának utolsó bekezdésében körülírt esetekben a családtagok közül táppénzre csak a belépésre kötelezett tagnak vele egy háztartásban élő neje tarthat igényt.

A segélyezésre való igény a belépésre kötelezett tagoknál a munkábalépés napjától veszi kezdetét. A biztosításra nem kötelezettek tekintetében a segélyre való igény a bejelentés elfogadásától számítandó második napon veszi kezdetét. Az orvosi gyógykezelést, föltéve, hogy a tagot nem kórházban kezelik, a pénztári orvos teljesíti. Azon költségeket, melyek más orvos által való kezeltetésből származnak, csak az esetben téríti meg a pénztár, ha más orvos által való kezeltetésbe a pénztár igazgatósága beleegyezett, vagy más orvos igénybevitelét sürgős körülmények tették indokolttá. A gyógyszereket és egyéb gyógyászati segédeszközöket a pénztári orvos rendelete alapján az igazgatóság által kijelölt gyógyszerárban szolgáltatják ki. A táppénzt a kezelő orvos által kiállítandó betegség bizonyítvány alapján heti utólagos részletekben minden hét szombatján fizetik ki. A táppénz kiszámításánál a vasárnapok is számításba jönnek. Azon megbetegedett tagok részére, kik a betegsegélyző pénztár által nyújtott kórházi kezelésben részesülnek, a betegség bizonyítványokat a kórházi gondnokságok állítják ki. Ha a betegnek hozzátartozói vannak, kiket addig kezesetéből tartott fenn, ez esetben azon időre, amíg a betegsegélyző pénztár által nyújtott teljes kórházi ápolás (15. §.) tart, a kórházban való ingyen ellátáson kívül még a táppénznek fele is kifizetendő a hozzátartozók részére.

Azon betegnek, ki házasságban vagy családjának valamely tagjával egy háztartásban él, vagy egyébként házi ápolásban részesül, a megállapított segélyezés helyett kórházi ápolás csak az esetben rendelhető meg, ha a megbetegedett a kórházi ápolásba beleegyezik, vagy ha a betegség ragadós vagy olyan, hogy az kórházban való ápolást tesz szükségessé. Kórházban való ápolás esetén csakis a legutolsó osztálynak megfelelő ellátás igényelhető. Azon tagok, kik nem a pénztár székhelyén, illetve területében, hanem annak környékén laknak, ha ott betegednek meg, betegség bizonyítványaikat saját költségükön tartoznak a kezelő orvos által kiállítatni s azokat a helyi hatóság által igazoltatni. Azon tag, ki betegség-szinlelés által a pénztárt károsította, a törvény szerint kiszabandó büntetésen kívül a pénztárnak kettős járulékot tartozik fizetni mindaddig, míg a pénztárnak okozott költség nem törlesztetett.

További intézkedésig az orvosi teendőket Pécsset Ludvig Ferenc dr. Király-utca és Bohula József dr. Mária-utca 7. sz. tb. kerületi, vidéken pedig a járási-, illetve a községi és körorvosok végzik. Az orvosság minden gyógyszerárban megrendelhető.

Hirek.

— (**Igazságügyi kinevezés.**) A király a tisztviselők fizetésének rendezéséről szóló törvény értelmében Rásky Mihály pécsi kir. járásbíró a VII. fizetési osztályban levő járásbírók közé nevezte ki.

— (**Az új színház épül.**) Pünkösöd után kedden örömnappja lesz e város közönségének. Nagy port okoz az, ami az örömet is okozza, a király-utczán járók zsebükendőt szoritának majd orrukhoz és szájukhoz, hanem ez egyszer nem boszusan teszik ezt, szivesen elfogják tűrni ezt a kellemetlenséget, mert — a régi katonakórház bontják, amelynek helyén épül az új, diszes színház, amiben minden pécsi embernek igaz öröme telik. A minisztériumtól a tervek és a költségvetés jóváhagyva visszaérkeztek, a munkálatok elvállalására az árlejtés megtörtént, s a színügyi bizottsággal kibővített tanács elrendelte a régi kórházépület bontását és általában az építés megkezdését. A tanács és színügyi bizottság csütörtökön délután tartott ülésén fölülvizsgálta a megtartott árlejtés eredményét. A kőmives és földmunkáknál — mint ezt minap is megirtuk — Schlaich Imre és Köröszty József közelítették meg egymást leginkább. A különbség a két vállalkozó árai között 725 frt 62 kr, amennyivel t. i. Köröszty ajánlata olcsóbb a Schlaichénál.

Itt — miután a tanács nincs kötve az árlejtés eredményekez — arra terjedt ki a tanács és szinügyi bizottság figyelme, vajjon a szerződési feltételek szerint esetleg fölhasználható régi kórházépületi anyag beválí-e ily monumentális épület alapozásánál vagy sem, s ha nem válik be, a vállalkozók ezért kárpótlást követelnek-e vagy sem? Erre nézve a vállalkozóktól nyilatkozatok érkeztek be, melyek szerint Schlauch a feltételeket úgy értelmezi, hogy a régi használhatatlan anyagot újjal pótolni tartozik s ezért a várostól semmi kárpótlást se követel, miután azt az anyagot csak itt nem, másutt azonban igenis használhatja. Körösztös ellenben határozottan kijelentette, hogy ő a föl nem használható anyag helyett alkalmazott új anyagért kárpótlást követel a várostól. A bizottság így a Körösztös ajánlatát sokkal drágábbnak tartja, mint amennyit a Schlauch és Körösztös ajánlata közt levő különbség kitesz, ennél fogva a kőmives- és földmunkálatokat nyomban Schlauchnak adta ki. A szobrászati munkákra Kiss György az előirányzatnál 40 százalékkal drágább ajánlatot tett s nem is igen mutatkozott hajlandónak a munkát hamarosan elkészíteni, miután az új országhaznál nagyon el van foglalva. A bizottság tehát Zsolnay gyáros pótajánlatát fogadta el, melyben Zsolnay az összes szobrászati munkákra vállalkozik, melyeket ő mestersegesen előállított, kőnél is keményebb és tartósabb műköanyagból, pyrogranitból készít el. A bizottság a szobrászati munkák szállításával 3t bizta meg, kikötve, hogy a művészi becsérték biztosítása végett a rajzokat és mintákat előzetesen látni és bírálni kívánja. A vas- és kőmunkákra a legolcsóbb ajánlatot Frankl A. Herman budapesti vállalkozó adta be, aki a pécsi Ruepprecht-czégnél 2 százalékkal olcsóbb. Mivel azonban a bizottság lehetőleg pécsi vállalkozónak kíván minden munkát adni, kérdést intézett a Ruepprecht-czéghez, vajjon hajlandó-e a fővárosi czég által ajánlott árban végezni a munkát. A Ruepprecht-czég egyik beltagja elfogadta a fővárosi czég árait, s így a bizottság a vas- és kőmunkákat a Ruepprecht czégnek adta. A kőfaragó munkáknál Piacsek Károly adott be többféle ajánlatot, ezek közt egyben csak a gorombább kőmunkákra vállalkozik, míg a cifrázatos kőfaragó munkákra Zsolnay adott be ajánlatot ugyancsak a pyrogranit anyag alkalmazásával. Ezt a pontot a bizottság érintetlenül hagyta, mivel a mérnöki hivatal a két ajánlkozóval együtt előbb megállapítja, hogy milyen munkarészlethez milyen minőségű követ kell szállítani. A többi munkát az aránylag legolcsóbb vállalkozóknak adta ki a bizottság. Elhatározta végül a bizottság, hogy a Schwarz-féle ház kiépülésére s ebből folyólag az új utcavonal helyes megállapítására való tekintettel a háztulajdonossal telek-cserét köt. A város ad Schwarznak a király-utca felőli részen 20 négyszög méter területet, míg Schwarztól 150 négyszög méter területet kíván cserébe a Perczel-utca felőli részen, miáltal a színház-épületet a Perczel- és a király-utczák vonalának megfelelőleg derékszögre lehet elhelyezni, míg e telekredezés nélkül az épület hátsó része ferdén épült volna.

— **(Kilőtte az öcsce szemét.)** Tragikus eset az, ami a Riepl családdal történt. Riepl Gáspár a pécsi katonazenekar karmestere, aki két fiában lelte gyönyörűségét: az egyik — József — az 52. gy.-ezredben szolgáló hadapródtiszt-helyettes, a másik — Vilmos — az 52. gy.-ezred zenekarában működő hegedűs, aki a prágai konzervatoriumot jó sikerrel végezte, s aki több ízben mutatta be a pécsi közönség előtt, sőt még múlt szombaton a jótékonycélu estélyen is, ügyes technikáját és zenészi készségét. Szép állást helyeztek már neki kilátásba, s a törekvő fiatal zenész bizonyára csakhamar apja nyomdokaiba lép vala, ha a tragikus véletlen minden jövőbeli számítását keresztül nem húz, s a szerencsésnek induló sorsot szerencsétlenné nem változtatja. Szerdán délben a két Riepl-testvér együtt ült a szobában. József a kezébe kapja az asztalon heverő buldog-revolvert, mely egyik jóbarátjuké és mely eddig töltetlen volt, s ezen szavakkal fogta rá öcscsére, Vilmosra: „No most lelőlek!” Abban a pillanatban elhúzza a ravaszt, a fegyver elsült és a golyó egyenesen Riepl Vilmos jobb szemébe furódott. Szegény Riepl négy-öt orvos is igyekezett ápolni, meg akarták menteni a szemét, hanem annak már

semmi sem használt: a szem kifolyt. Jó szerencse, ha a másik szem épen marad. Képzeltető az apa kétségbeesése! Egyik fia a szemét veszté el, tán örökre képtelen a zenészi pályán működni, a másik talán szabadságát veszti el, mert nem lehetetlen, hogy a katonai bíróság bűnvád alá helyezze, hacsak a testvérviszonyt nem tekintve, ettől el nem áll. — Riepl Vilmos szemüregében még nem találták meg a golyót.

— **(A Mecsek-egyesület kirándulása az Aldunára.)** A Mecsek Egyesület által az Aldunára tervezett kirándulás ügyében, a M. K. E. aldunai osztálya következő tervet küldötte be: Indulás Pécsről hajón Belgrádba, melynek megtekintése után másnap reggel fél 6 órakor indulás hajón Baziásra; érkezés 11 óra előtt; villásreggeli. Innét vasúton Fehértemplomba; érkezés fél 1 órakor; ebéd. Ebéd után kirándulás a Délmagyarországi homokterületre, mely Európának egyik legnagyobb homokpusztasága. Érdekes vidék. (A kirándulás kocsin) Vissza Fehértemplomban; meghálás. Következő nap Oraviczán át Aninára, indulás reggel 8 és fél órakor, érkezés d. u. 3-kor. Oraviczáról Aninára, egy az építkezés merészsége dolgában a Semeringivel vetekedő hegyipálya visz nagy-szerű vadregényes hegyvidéket át. Itt a vasgyárak megtekintése; vacsora; meghálás. Harmadnap Anináról Stajerlakon át Marillavölgybe (a hölgyek esetleg kocsin) szép erdei sétauton, (2 órai gyaloglás) ebéd; délután erdei séta Oraviczára s innét vasúton Fehértemplomba; vacsora; meghálás. Negyedik napon Fehértemplomból 8 és fél órakor indulva Baziáson at hajón Orsovára, megérkezés d. u. 3-kor. (Ebéd a hajón) Ez a kirándulásnak kétségtelenül fénypontja. Gyönyörű út, melynek hazánkban nincs párja; természeti szépségeinél s történeti emlékeinél fogva a közép Rajnával tehető párhuzamba. Legérdekesebb része a molgovai szigeten alul a Babakáj szirtnél kezdődik. (Római castrumok, Traján lépcsője és táblája, Lászlóvára, Galambócz vár, Kazán szoros, katarakták és a fölötté érdekes repesztési és szabályozási munkálatok megtekintése. Orsován kirándulás Ada-kalehba s a koronakápolnához. Esetleg kirándulás az Allionra (340 m.) honnan megragadó a kilátás. Vacsora; meghálás. Másnap Herkules-füldöbe, (kocsikon) a füldő és vidéknek megtekintése. Vissza Pécsre vagy ismét hajón, vagy Temesvár, Arad, Szegednek. Úgy értesülünk, hogy a programot, különösen a fehértemplomi tartózkodást a M. E. megrövidíti, anélkül azonban, hogy a látnivalók közül bármi elmaradna. A M. E. az előmunkálatokat már megkezdte s a kész programot és költségvetést idején közli. A kirándulás ideje augusztus első fele. Bővebb értesítéssel az érdeklődőknek a titkár szolgál.

— **(Hymen.)** Braun Herman közöshadseregbeli kezelőtiszt kedden reggel tartotta esküvőjét Grün Etelkával a pécsi izraelita templomban. — Ha ffner Vilmos magyarbólyi ev. lelkész örök hűséget esküdött Marhauser Irmának, Marhauser Imre bonyhádi gimnáziumi tanár leányának. — P a u n z Lipót dr. pécsi orvos e hó 16-án tartotta esküvőjét a pozsonyi izr. templomban K a d i s c h Luizával.

— **(Az egykoronások forgalomban.)** Kedden kezdték meg az egykoronás ezüstpénz (50 kr. o. é.) kiadását. A hivatalos lapban közölt pénzügyminiszteri rendelet szerint senki sincs kötelezve egykoronásokat huszonöt forint, illetőleg ötven korona összegben túl fizetésképp elfogadni; csak az állami és közpénztárak tartoznak egykoronásokat korlátlan mennyiségben fizetésképp elfogadni. Az egykoronás ezüstpénzzel a régi 25 krajczáros ezüst érméket fogják kiszorítani a forgalomból, amennyiben ezek csak még e hó végeig fogadhatók el a magánforgalomban, azután pedig csak július végeig fogadják el beváltás végett az állampénztáraknál.

— **(Vizhiány.)** Még csak nem is rég, a múlt hetekben a Tettye-forrás vize oly bő volt, hogy a napi szükségleten fölül fölös vizet adott, ami elfolyt a levezető árokban: s ma már a városi mérnöki hivatal a vízvezetékekkel bíró házigazdáknak meghagyja, hogy vizet kertöntözésre ne használják. Aki e rendelet ellen vét, azt megbüntetik, sőt — ha ez nem használ — a mérnöki hivatal a ház vízvezetékét lezárhatja. A vízcsökkenést kétségen kívül a jó ideje tartó szárazság okozta; hanem a dolog még sincsen egészen rendjén. A tavalyi szárazság megmutatta, hogy a csapadék nélkül szűkülő

időjárásnak milyen gyors a behatása a Tettye-forrásra; hogy mily gyorsan fogy ki a Tettye-forrás a vízből, miután a kopár hegyek az esőt fölfogni nem képesek s a forrás: vízzel alig táplálják. Látni való volt már tavaly, hogy ez eshetőségnek az idén is ki vagyunk téve. Az idei erős havazásu tél nem ringathatott senkit abban a téves hitben, hogy lesz vizünk bőven, mert lett ugyan, de tavaszkor és nem nyáron. A hóolvadás amúgy is gyors volt, a lombozattól, erdeitől megfosztott s újra be nem ültetett Mecsek lyukacsos talaju völgyei gyorsan eresztették át a vizet, s kaptunk egy egész hónapban át nagyon sok és nagyon piszkos vizet. Abban az időben, a mint ezt mi is időről időre kimutattuk több ezer köbméter vizet adott a forrás s éjjel-nappal fölfolyás volt. Ebből előre látható volt, hogy a Tettye hamarosan ki fogja magából adni azt, amit a hóolvadáskor magába vett; s így a kritikus időkre nem lesz elegendő vizünk. Gondoskodni kellett volna tehát a mellékforrások kapcsolásáról. Hogy mennyiben történt ez meg, nem tudjuk; de mindenesetre ajánljuk a püspökmalmi forrásnak bakteriologiai fölülvizsgálatát, a fölötté fekvő földtömegnek állandó dezinficiálása után szintén megvizsgálását, s biztató eredmény után e forrás bekapcsolását; valamint ajánljuk a bálicsi vizek bevezetését a nyugati rezervoárba, mert az új vízvezetékekkel — immár látnatjuk — az előre jósolt vizpazarlás is beállott, s erre a Tettye-forrás egyedül nem ad elég fedezetet, főleg nem bírja el a város rendszeres öntözését, ami pedig az ivóvíz után első helyen álló főszükséglet. Pedig csütörtökön délután már nem is öntözték a várost; volt is por, amilyen az alföldön sincs, mikor a vihar végig szánt a homokján. Sürgős és okos intézkedést kérünk.

— **(Ösztöndíj városi iskolás szegény gyermekek számára.)** Boldog emlékeztető F a r k a s István volt 1848 adiki honvédtiszt, ügyvéd és városi bizottsági tag a városi közégi iskolába járó szegény sorsu, de jó előmenetelű tanulóknak évenként tanszerekként esetleg ruházattal való ellátására alapítványt tett, melyet a város tanácsa az alapító oklevél alapján most hoz köztudomásra. Az alaplól tíz gyermek egyenként 11—15 forintot kap — az idén kivételesen a tanév végén. Ez ösztöndíjakat úgy osztották el, hogy úgy a fiu mint leányosztályok részére egy egy ösztöndíj jusson, s mert így csak 9 ösztöndíjat lehetne kiosztani, a tizediket a városi iskolák között fölváltva osztják ki. Azon fiu és leány-tanulók, kik a közégi népiskolába avagy a polgári leányiskolába járnak és ezen ösztöndíjat elnyerni óhajtják, eziránt május hó végeig adják be kérvényüket az illető iskola igazgatójánál. Az ösztöndíjat jövőre mindig november hóban adják ki.

— **(Öngyilkos katona.)** Az 52. gy. ezredben szolgáló Radics József nevű közkatona csütörtökön este szolgálati fegyverével agyonlőtte magát.

— **(A nemzeti kaszinó nyári estélyei.)** A pécsi nemzeti kaszinó a nyár folyamán a következő napokon tart táncestélyt az egyet kert helyiségében: június 7, 14, 21, 28, július 5, augusztus 2, 16, és 31. A meghívók legközelebb mennek szét.

— **(Tűz.)** Csütörtökön délután hirtelen kirohantak a tűzoltók a városházáról s a megye-utca felé robogtak. Az Anna-utca 29-edik számú házban ütött ki a tűz; mosás közben a padlason át vezető kürtből szikra pattant ki s már a szemták is égni kezdtek, mikor a tüzet észrevették. A házban dolgozó kőmivesek oltották el a nagy szélben veszedelmessé válható tüzet, s mire a gyors segélylyel érkező tűzoltók ott termettek, a tűz már el volt nyomva.

— **(Tolvaj-garázdalkodás.)** Szerdán éjjel 1 és 2 óra közt eddig ismeretlen tettesek a Hegyalja-utca 34. számú házat majd teljesen kifosztották. A gazok kocsival jártak háztól házig, s mindenféle tulajdonítottak el valamit, míg az említett házhoz értek, a melybe a szomszédból lopott létrán másztak be, s onnét a háztulajdonos minden értékes holmiját kihurcolták, míg a háziak egy másik helyiségben mélyen aludtak.

— **(A miniszter köszönete.)** A vallás és közoktatásügyi miniszter Dulánszky Nándor pécsi püspöknek, és a pécsi székeskáptalannak, valamint a „Miasszonyunk”-ról nevezett pécsi apácza szerzetnek, ezen szerzet iskolájának felső nép- és polgári

leányiskolával, kisdedóvó- és varróiskolával történt kibővítésére az előbbiektől által tett 10,000—10,000 forintos, a szerzet által tett 50,000 forintos hozzájárulásáért, valamint özv. Majláth Györgyné született Prandau Stefánia bárónőnek, a ki Bakóczán 15 000 forint költséggel a „Szent Vinczé”-ről nevezett irgalmas nővérek vezetésére bízott leányiskolát és kisdedóvót magába foglaló nőzárdat építtetett és főtartására 20,000 forintos alapítványt tett, elismerő köszönetét nyilvánította.

— **(Szinházi műsor.)** Ma szombaton: „Bőregér” Strauss János 3 fől. operettje. A lényeges szerepeket Polgár, Kocsis Etel, Lévai S., Follinus, Kállai Lujza, Perényi, Dezséri, Sz. Nagy Imre, Dálnoki játsszák. Vasárnapra: „Falurossza.” Tóth Ede 3. fől. népszínműve. A főszerepek Földvári, R. Balog Etel, Szatmári Zsuzsa, Pethes, Dezséri, Tóth Antal közt oszlanak meg. Hétfőn: „Magduska öröksége.” Abonyi Lajos 3 fől. népszínműve. A főszerepeket Peterdi, Szatmári Zsuzsa, Földvári, Pethes, Bogáthyne játsszák. Kedden: „Jászai Mari, a kitűnő tragika első vendégfőllépteül: „Medea” tragédia 5 fől. Grillparzertől. A vendégművésznőn kívül R. Balog Etel, Pethes, Peterdi, Körmendi, Kőművesné jutottak tényező szerepekhez. Szerdán: „Jászai Mari második vendégfőllépteül: „Stuart Mária” tragédia 5 fől. Schillertől. Csütörtökön: „Jászai Mari utolsó vendégfőllépteül: „Elektra” tragédia 5 fől. Sophoklestől.

— **(Új üdülő-hely.)** Ebben az üdülő helyek nélkül szűkölködő városban bizonyára jó néven veszi a közönség a pécs-baranyamegyei tejszarnok azon legújabb intézkedését, miszerint a főutcában lévő csinos kerthelyiséget a közönség használatára pünkösdi hétfőtől kezdve átengedi. Ezen kerthelyiségben tej kioszkot rendezett be a vállalat, hol a friss tejtermékeket, jeges-kávét stb. olcsó áron árúsítják.

— **(Jászai Mari)** a bpesti nemzeti színház kitűnő művésznője, mint legutóbb Somogyi igazgatót levélben értesítette, kedden, f. hó 23-án fogja megkezdeni három estére terjedő vendégjátékait. Csúpan ezek a napok állanak rendelkezésére, melyeken Medea, Stuart Mária és Elektra fogja eljátszani.

— **(Pécsi 48-as honvédek a honvédelemleleplezésén.)** A baranyamegyei honvédegyesület kebeléből két 48-as honvéd, Blauhorn Antal és Bogytó Alajos vesznek részt, mint kiküldöttek, a budai honvédelemleplezési ünnepén. Úgy értesültünk, hogy az értekezleten történt megállapodás után többen is csatlakoznak a negyvennyolcas honvédek közül a két kiküldöthöz.

— **(Halálozás.)** Már a harmadik gyermekét temette el rövid időközök után csütörtökön, Herdlein Lajos pécsi kereskedő, kinek kedden ragadta el a difteritisz Ferencz nevű 4 éves fiacskáját.

— **(A pécsi kereskedelmi alkalmazottak betegsegélyző pénztára)** a következőkről értesíti tagjait: A május 16-án tartott igazgatósági ülés állandó orvosokul megválasztotta Bokor Emil dr. és Wallerstein Bódog dr. orvosokat. A pénztári tagok megbetegedés esetén addig is, míg a betegségek ellenőrzési módozatainak megállapítására kiküldött bizottság czélrűbb intézkedéseket léptetne életbe, tagkönyveiket a pénztári orvosnál fölmutatni s egyuttal az orvosok által kiállított betegségi bejelentési ivateket a pénztárhoz beküldeni tartoznak. Az orvoságot az összes gyógyászati az orvosi rendelőirat alapján, gyógyszerészeti eszközök pedig az igazgatóság utalványára szolgáltatják ki. Az önként belépett tagok járulékaikat, mivel az egészségi bizonyítványok beérkeztek, már befizethetik, amikor tagkönyveiket is ki fogják szolgáltatni. A biztosításra kötelezett tagok járuléka jövő hó elsejével válik esedékké. A befizetési lapokat annak idején kézbesíteni fogják. A betegsegélyzési törvény értelmében a cégfőnökök lévén felelősek alkalmazottjaik összes járulékaikért, az igazgatóság fölkeri a cégfőnököket, hogy alkalmazottjaiknak kilépését s hová távozását a pénztárnál kapható bejelentési lapokon jelentsék be, egyszersmind

kilépett alkalmazottjaiktól az azon óra eső kétharmad járulékot fizetésükből vonják le s a tagkönyvvel együtt a betegsegélyző pénztárhoz szolgáltatassák be.

— **(Új dijszabási füzet kiadása.)** A nyugat magy.-oszlák vasuti kötelékben 1893. évi június 1-én IV. rész I. füzet czim alatt, új dijszabási füzet lép életbe, mely által az 1891. évi szeptember hó 15. óta érvényes II. rész, 7. dijszabási füzet I. sz. pótlékával együtt hatályon kívül helyeztetik. Az új dijszabási füzet tartalmaz közvetlen díjtételeket szarvasmarha, sertések, juhok, kecskék és egyéb aprómarha szállítására nézve a m. kir. államvasutak a Duna jobb partján fekvő vonalainak, a cs. és kir. osztr. államvasutak és az állam által kezelt magán és h. é. vasutak, a cs. és kir. szab. déli vas-pálya társaság magyar vonalainak, a kir. szab. pécs-barcsi vasut, nemkülönbén a csak-tornya-zágrabi (zagorai), a dunántuli esztergom-almásfüzítői, a somogyzobbi-barcsi a szombathely-pinkafői és a vinkovci-brezkai h. é. vasutak és végre a banjaluka-doberlini cs. és k. katonai vasut, a dijszabásban toglalt állomásairól Bécs a. v. t., Bécs St. Marx, Matzleinsdorf és Bécs K. E. B. átmenet-állomásokra. A dijszabás a köteléki vasutaknál megszerezhető.

— **(Le vele azzal a Kossuth-szákkal!)** Akárhogy igyekezzék is türtőztetni a magyar ember a haragját a rajta minduntalan elkövetett méltatlanságok fölött; akárhogy törekedjék is a polgárság a jóviszony főtartására a hadsereggel: mába való dolgot cselekszik, mert oda a t mind újabb és újabb bizonyítékát adják annak, hogy az a jóviszony hamis, hogy ott jelszó az: üldözni mindent, ami magyar. Ennek a maniakus üldözésnek nagyon gyermekek, de annál jellemzőbb formájáról panaszkodnak a most bevonulás alatt állott tartalékosok. Az egyik tiszt azt követelte a bevonuló tartalékosoktól, kiknek esetleg nagy szakáluk volt, hogy vágassák le. Ehhez joga lehet, mert a katonaságnál nem szokás nagy, bozontos szakáliceletet és hosszú haját megtérni, miután az nem katonás. Hanem, hogy ebbe is belekeverte Kossuth Lajost, s ezzel a magyar közszellemet, ahhoz nemcsak hogy joga nem volt, hanem erre sem ok, sem szükség nem forgott fönn. Az a tiszt úr pedig így mondta annak a tartalékosnak: „Le vele azzal az átkozott Kossuth-szákkal. („Herunter mit dem? verdammten Kossuth Bart!“). Ez a piszkolódás csak szándékosságból történt, mert az a tiszt úr nem is tudhatja, milyen az a Kossuth-szakál, mert ilyen ma már a fodrász divatban sem létezik; de meg ha tud is valamit az egykori Kossuth-szakálról, hát azé a tartalékosé egy szála se hasonlítot hozzá. De hogy mégis szüksége volt ezzel a tiszttal Kossuthot s vele a magyarságot bántalmazni, az kétségbevonhatatlanul bizonyít azon állításunk mellett, hogy a hadsereg lépten-nyomon sértegetni akarja ezt az országot, melynek védelmére rendelve van s melytől vérevel és pénzével főtartja, s hogy a hadsereg főbenjárói nem akarják megszüntetni ez állapotot azzal, hogy közegeiket az ilyesmik óvatos kerülésére szorítanak, egyes tudatlan és meggondolatlan alantasaiknak pedig egyszer és mindenkorra becsapnak a száját, nehogy ilyen káromlás ismét kikerüljön onnan.

— **(A sétatéri kioszk.)** Hosszas sürgetés után annyit sikerült a közvéleménynek kierőszakolnia, hogy a sétatérre állítandó kioszk tervével illetékes helyen is foglalkoznak. Járt egy bizottság is a sétatérre s megállapította, hogy a kioszk az alsó sétatérnek északi kerítésénél, a szökőkút mögött jelöli ki a helyet. Ez a hely-jelölés azonban nem a legszerencsésebb. Igaz, hogy a kioszknak az alsó sétatérre tételével az alsó sétatér látogatottabbá lehetne tenni, mivel ott a fejlődő növényzet, a mind lombosabbá váló fák évről évre kellemesebbé teszik a tartózkodást; hanem annak a térségnek a beültetése, elrendezése olyan, hogy ott a már szépen viruló fásítás kiirtása nélkül akkora térséget nem lehet nyerni, amekkora a kioszk építéséhez szükséges. Azon a helyen, ahova az a kiküldött bizottság a kioszkot szánta, épp olyan pompás bokrokat díszlik, hogy annak a kis sűrűségnek, melyben már a rovarpusztító madarak is fészket raktak, a kiirtása valóságos bűn. Ha a soha sem szökő szökőkút helyére nem lehet építeni a kioszkot, úgy még talán a nyugati oldalkerítés mellett lenne annak leginkább helye, ahol hamar van árnyék is, s ez a hely

meglehetősen csendes, nyugalmas. Ha ez általunk említett két hely, különösen ez utóbbi, melyre ismételtén fölhevítjük a bizottság és tanács figyelmét, nem válna be, úgy a kioszkot csakis valahol a felső sétatérre kell elhelyezni, ahol azonban szintén bajos helyet találni; mert ahol alkalmas térség volna is, ott nincs árnyék, és még soká nem lesz, ami nélkül kioszkot, üdülőhelyet el se lehet képzelni.

— **(Pécs középületei a millenárius kiállításán.)** A kereskedelmi miniszter, mint az ezredéves ünnepélyen rendezendő kiállítás főintézője a hazai építészeti fejlődését és mai színvonalát kívánva föltüntetni, a törvényhatóságokat fölhevítte, hogy 1867-től épült nyilvános épületek kimutatását küldjék be s ezekből a miniszter ki fogja jelölni azon épületeket, melyek terveit ki akarja állítani. Ugyanigy kívánja az állami és megyei közutak és hidak kimutatását, terveit, egyes részleteinek fényképeit is, valamint az építőanyagnek megjelölését. A városi főmérnök a következő középületekről készített kimutatást: az ágostonvárosi, belvárosi, felső-vámház utcai iskolák, polgári leányiskola, főreáliskola, Rudolfinum-árvaház, városi szegények háza, a kiépítendő Matessa lelenczház és óvintézet, a kiépítendő városi közpórház összes épületei, a kir. itélőtábla, a Frigyes- és az új krajczáros-kaszárnyák, az új színház, a közbárányhid és a vízvezeték. Hiányzik a kimutatásból az új katonakórház, mely nem szorosan vett városi középület, azonban mert ezt is a város építette, helyes volna a katonai kincstár beleegyezésével ennek terveit és fényképeit is kiállítani. A székesegyház terveit és a falfestmények fényképeit a püspöktől fogja elkérni a város.

— **(Galimberty már nem bécsi nunczius.)** A nálunk két ízben megfordult Galimberty bécsi nuncziust tudvalevőleg Vaszary herceggel együtt egyidőben nevezte ki a pápa biborossá, s most a biboros nuncziust visszahívták a konzisztóriumra, helyébe pedig Aglardi müncheni nuncziust nevezte ki a pápa a bécsi nuncziaturára.

— **(Iparkamarai titkárok országos értekezlete.)** A hazai kereskedelmi és iparkamarai titkárok az ezredéves kiállítás kereskedelmi csoportjának megalakulása alkalmával Budapesten időzvé, tegnap közös értekezletet tartottak. Az értekezleten képviselve voltak: az aradi, besztercebányai, debreczeni, győri, kassai, marosvásárhelyi, nagyvárad, pécsi, soproni és szegedi kereskedelmi és iparkamarák. A jelen volt titkárok a kiállítási ügyek megvitatásán kívül abban állapodtak meg, hogy évente más-más kamara székhelyén országos titkári értekezletet fognak tartani a kamarai ügyvitel kérdésének megvitatása és fejlesztése céljából. Az idei első országos értekezlet az őszszel Szegeden lesz.

— **(Pünkösdi istentisztelet az izr. templomban.)** Az izr. hitközség titkári hivatala megküldte nekünk a sewoth istentisztelet sorrendjét kérve annak közlését. Eszerint szombaton este ima fél 8 órakor, vasárnap muszaf ima délelőtt fél 10 órakor magyar hitközségekkel, este ima 7 órakor. Hétfőn reggeli ima fél 7 órakor házkárával, muszaf-ima fél 10 órakor magyar hitközségekkel. A reggeli házkára iránti kérelmek az ünnepet megelőzőleg jelentendők be a hitközség hivatalában.

— **(Póstamester-változás.)** A budai külvárosi postán személy-változás történt. Nicso-vics volt póstamestert, ki rangban emelkedett, Budapestre helyezték, s helyébe Kára Anna posta-távirda-gyakornoknőt neveztek ki budai külvárosi póstamesternővé.

— **(Az adófizetőkhez)** fölhevítinté a tanács megintván a polgárokat, hogy a közadók második részletének befizetési határideje is lejárt e hó 15-ödikén, amiért is most már a folyó évi két első negyedévre eső és az esetleg még múlt évről maradt mindennemű állami, városi és út-adót be kell fizetni.

— **(Művirágkiállítás.)** Holnap nyílik meg a belvárosi fiúiskola zenetermében a Szirmayné művirágkészítő iskolájába készült munkák kiállítása. Óriás halom virág festett vászonból, papírból s mindenféle alkalmas anyagból készült, van ott kitéve; de nem csúpan művészi utánzását találjuk ott a valódi virágoknak, hanem ezeknek ügyes és praktikus alkalmazását egyes dísz tárgyakon. A kiállítás valóban oly szépnek és érdekesnek ígérkezik, hogy megérdemli, ha városunk hölgyei minél többen meglátogatják.

Úgy az egy forintos jegyek, melyekkel egy-egy gyönyörű emléktárgyat kap a kiállítás vendége, valamint a 20 kros egyszerű belépti jegyek Szirmayné összes tanítványainál megválthatók.

— (Új személy pályaudvar — másutt.) Annyit irkálunk, annyit kérvényezünk, annyit deputációzunk, még boldogult Baross is megválasztottuk egyhangulag képviselőnké, hanem azért mégse tudunk konkurrálni Győrrel, mely — úgy látszik — minden kereskedelmi miniszternek kedvenc város. Győr a régi állomáshely mellett kapott új személy pályaudvart. Most készült el, s oly nagyszabású, diszes épület, hogy alig van párja a magyar államvasutak vidéki állomásai közt. Nos kedves urak, kik a miniszterrel olyan közeli érintkezésben szoktak lenni, nem gondolják, hogy ez megint rugás Pécsnek? Hát nem tudnak önök vissza rúgni?

— (A mesterséges borok.) A képviselőház keddi ülésében tárgyalta és fogadta el a mesterséges borok készítésének és forgalomba hozásának tilalmáról szóló törvényjavaslatot. A részletes tárgyalásnál csak a 4. §, a mely egyes borfajok védelméről szól, adott alkalmat nagyobb vitára. Balázs Antal adott első sorban kifejezést aggodalmának, mert e szakasz alkalmat nyújt arra, hogy vegyítés által meghamisítsák a hegyi borokat. Ezért a 4. § kihagyását indítványozza. Mezei Mór pártolja ezt az indítványt, mert a 4. §. oly kérdést akar elintézni, melynek a mesterséges boryártáshoz semmi köze sincs, azzal összefüggésben nem áll. Atzél Péter melegen üdvözlö a javaslatot, fenntartani kívánja a 4. §-t is, de ehhez módosítást nyújt be a következőkben: „Különböző vidéken termelt borok keverése esetén az összeházasított bor oly vidékűnek jelezhető, a melyen az összeházasított boranyag tulnyomó részben termeltetett; ugyszintén különböző szőlőfajokból készült borok keverése esetén az összeházasított bor olyan szőlőfajból valónak jelezhető, a melynek tulnyomó fajbora szerint, az tényleg megfelel.“ Szalay Imre pártolja Atzél módosítását. Lukács Béla kereskedelmi miniszter arra figyelmeztet, hogy itt nincs szó ellentétes érdekekről, mert a bortermelő és borkereskedő érdeke azonos. A szakaszt különben fölöslegesnek mondja, mert az e téren elkövetett csalás korábbi törvényeink alapján is megtorolható; de ha a ház szükségesnek tartja a szakaszt, ez ellen nincs kifogása. Károlyi Sándor gróf Atzél Péter módosítását ajánlja. Bethlen András gróf miniszter és az előadó zárshava után a ház a 4. § t eredeti szövegében elfogadta. Ezután többek hozzászólása után elfogadták a többi szakaszt is.

— (A papíráradék beváltása) ügyében a pénzügyminiszter a következő hirdetményt teszi közzé:

A m. kir. pénzügyminiszterium az 1892. évi XXI. törvényzikk értelmében az 1893. évi február hó 13-án kibocsátott hirdetményvel az 5 százalékos m. papíráradékkölcsönnek még forgalomban levő összes (szelvényes és névre szóló) kötvényeit 1893. évi június hó 1-én leendő visszafizetésre felmondotta. A visszafizetésnél 100 frt tőkenévérték, minden levonás nélkül 100 o. ért. frttal számított. A felmondott kötvények kamatozása 1893. évi június hó 1-én megszűnik. A felmondott szelvényes kötvények a hozzájuk tartozó — 1893. évi december hó 1-én és később lejáró szelvényekkel ellátva, kifizetés végett mindazoknál a beváltó helyeknél benyújthatók, a melyek e kölcsön szelvényeinek beváltásával meg voltak bizva, míg a névre szóló vagy kötményezett kötvények, a fizetési iv csatolása mellett, kifizetés végett vagy közvetlenül vagy pedig a közvetítéssel megbízott állami pénztárak és adóhivatalok útján a m. kir. központi állampénztárnál Budapesten mutatandók be. A felmondott kötvények 1894. évi hó 1-től kezdve, kizárólag a m. kir. központi állampénztár által Budapesten fognak beváltatni.

VEGYESEK.

Párisi látcsövek, hő-, és lég-súly mérők; legjobb arany, ezüst, állany és teknősbéka-csont szemüvegek, orrcsipesű legfinomabb kristályüvegek és hegyijegecsekkel gyári áron kaphatók **Schönwald Imre** ékszerésznél Király-utca Hattyu épület.

NYILT-TÉR.*)

Köszönet-nyilvánítás.

A legutóbb tartott szintügyi bizottsági ülésen nagys. **Szily László** alispán úr által a helyi ipar ügyében és érdekében tett felszólalásáért nem mulaszthatjuk el, hogy e helyen is legmélyebb köszönetünknek kifejezést adjunk.

Több pécsi polgár.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Hirdetések:

Egy hajadon, ki a házvezetésben jár-tas és ily minőségben alkalmazva volt,

gazdaasszonynak

ajánlkozik. Levelek „vadrózsa“ czim alatt e lap kiadóhivatalához intézni kéretnek.

Ház-eladás.

Pécsett, felső vámház-utcza 42-ik számú jó karban lévő

ház,

melyben 7 lakás van és vízvezeték a házban, 396 forintot jövedelmez, jutányos áron eladó. Értekezhetni a tulajdonos **Dinesz Györgynél**, Mária-utca 30-ik sz. alatt.

Egy ügyes

épület-lakatos-segéd

mint előmunkás, tartós alkalmaztatást nyer, jó fizetés mellett

Gianone Sándor

lakatos-mesternél

Pécsett, Király-utca 38. sz.

3809. sz.
tkv. 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. tvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár mint felperes végrehajthatónak Alt Bernáth végrehajtást szenvedő elleni 59 frt 55 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. tvszék területén levő Pogány község határában fekvő a pogányi 112. számú betétben felvett 418. külteleknek Alt Bernátot illetett felére 635 f. ügy pogányi 282. szám betétben felvett 92. h. sz. 77. számú házból alperest Alt Bernátot illetett felére az árverést 222 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi június hó 14. napján d. e. 10 órakor Pogány község birói házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 63 frt. 50 kr. 22. frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal zsámitott és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tvszék mint tkvi hatóság. 1893. évi márcz. hó 9. napján.

Lukrits István,
kir. törvényszéki bíró.

Csak

az illető, a ki bevásárlásnál a „Horgony“ gyár-jegyre ügyel, biztos lehet, hogy nem kapott értéktelen utánzást.

A Pain-Expeller

„horgonynyal“ legjobb eredménnyel alkalmazható csúsz, hátfájalmak, fejfájás, köszvény, csipőfájalmak, tagszagatás és meghűlések ellen; gyakran már egy bedörzsölés elegendő a fájalmak enyhülésére. Minden üveg a gyár-jegygyel a

„Horgonynyal“

el van látva és ezután könnyen felismerhető. Minthogy ezen kitiűő háziszser majdnem minden gyógyszerárban 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben kapható, mindenki által beszerezhető. Csakis a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

valódi.

Balokányi fürdő-megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy

Hétfőn f. é. május hó 22-én a

Balokányi Fürdőt

megnyitom.

A nagyérdemű közönség kényelmére és egészségi szempontból a fürdőben.

Torna-eszközök lettek fölállítva, ugyszintén az egész fürdő kitisztítva és renoválva lett.

A közlekedés könnyítése céljából intézkedtem, hogy naponta többször Társas-kocsik közlekedjenek, melyek a fürdőbe menő közönséget személyenként 6 krért szállítják. A társas-kocsik közlekednek a Széchenyi-térről és a szigeti országuti korona-vendéglőtől a balokányi fürdőig és onnan vissza.

Az uszó-tanfolyam Stankovics uszómaster vezetése alatt van Uszás, tandij 4 frt. Egy fürdőjegy ára 10 kr. Jegyek csakis a pénztárnál kaphatók

Jakobovits Adólf

bérlő.

Fichtl Károly

gépész és mechanikus

Pécsett,

Majláth-tér 6. sz.

Ajánlja a legjobb minőségű
kerékpárok raktárát,

mint

Puch János és társ.

grácsi cégnek képviselője,

a legjutányosabb gyári áron.

Elvállal mint szakmechanikus **házi és szoba-telegráfok, távbeszélők** (Telephon), valamint **villámhárítók** felállítását és hasonló munkák végzését.

Kerékpár és varrógép-javítások pontosan a legjutányosabb árért eszközötteknek.

A **kerékpározásban oktatás** is adatik csekély díjért.

Árjegyzékek kívánatra ingyen.

Legkittünőbb minőségű

varrógépek

nagy választékban kaphatók a legolcsóbb árért.

Legujabb és legjobb minőségű

írógépek

gyári raktára.

Legszebb kirándulási hely!

Van szerencsém a n. é. kiránduló közönséget értesíteni hogy

Pécs-bányatelepen

az 1000 éves gesztenyefához,

czimzett **vendéglőmben** és csinosan berendezett

kerti helyiségemben

naponta **kitünő ételek** és **hamisítatlan italok** kaphatók pontos kiszolgálás mellett.

Számos látogatásért esd

mély tisztelettel

GEBHARDT ISTVÁN,

vendéglős.

Elővigyázat a ZACHERLIN vásárlásánál.

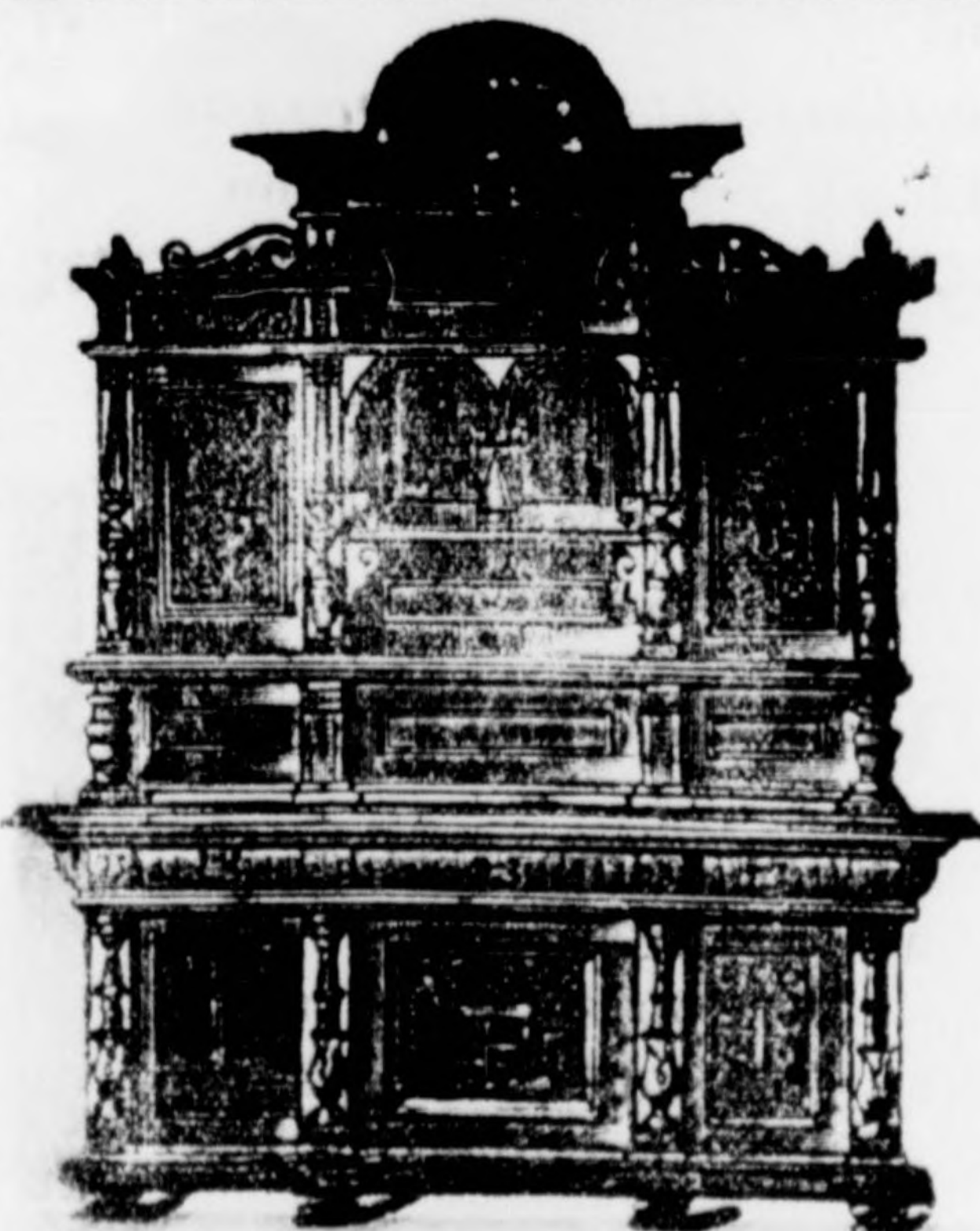
Vevő: ... „Nem kell nyitott rovarpor, mert én Zacherlint kértem... E különlegességet méltán, mint minden féreg ellen a leghatásosabb szert dicsérik és azért én csak „Zacherl“ jegyű lepecsételt üveget fogadok el.

Árak: 15 kr., 30 kr., 50 kr., 1 forint.

Kapható Pécsett:
Grünhuth és Hirschler főraktár
Alt és Böhm
Köszl János
Eizer János
özv. Reeh V.
Sipőcz István gyógyszer-tárában
Reinteld A
Wertheimer Ch
Lill János
Lehner és Bakos
Mautner Mór
Mayer József
Mitzky Mór
Präger János
Prandl Gyula
Zsivánovits Károly
Spitzer Sándor fia
Simon János
Herdlein Lajos
Hollósi Adolf
Lill István
Gyimothy Gyula
Berecz Károly
Nick Károly
Zách Károly
Dobszay Antal
Leichtner Mór
Klobucsár Mihály
Kacsokovics Jenő
Spitzer Jakab
Strausser J.
Wallerstein R. utóda
Weber Ferencz
Póth Vilmos
Pfeffermann és Schön

Mohács-on:
Auber Nep. János
Pretzlmaier Alajos
Freund és társa
Bachrach Győző
Stranzinger Gyula
Toldy Ignác
Auber Károly

Siklóson:
Paunz Géza
Kürschner M.
Bárány Sándor és társa
Weingoldner J.
Nendtvich Dezső gyógyszer.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytarók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.